

RATSASTUS HARRASTUKSENA JA URHEILUNA

Hamina Bastioni 2005

MITÄ ON RATSASTUS

Harrastuksena ratsastus on luonnonläheinen, äärimmäisen tasa-arvoinen ja erittäin monipuolinen liikuntamuoto, joka sopii kaikille ikään, kokoon ja sukupuoleen katsomatta. Sitä voi harrastaa ympäri vuoden maaseudulla ja kaupungeissa. Ratsastus kehittää fyysistä kuntoa, tasapainoa, rytmitajua ja koordinaatiokykyä. Lisäksi toiminta hevosten kanssa opettaa vastuuntuntoa ja oma-aloitteisuutta

Suomessa on tänä päivänä noin 120 000 ratsastuksen harrastajaa, joista aikuisia on 49 000. Ratsastus on merkittävä naisten laji Suomessa, aikuisten harrastajien määrä on kasvanut huomasti 44 prosentilla neljässä vuodessa ja kaksinkertaistunut vuodesta 1994. Tutkimusten mukaan (Suomen Liikunta ja Urheilu r.y:n Gallup) yhä useampi aikuinen, jopa yli 50 000 henkilöä, haluaisi aloittaa ratsastusharrastuksen, joten harrastus lisääntynee merkittävästi varsinkin Etelä-Suomessa ja suurimmilla paikkakunnilla. Ratsastusharrastus kuuluu niihin seitsemään lajiin, jotka ovat kasvaneet koko 1990-luvun ajan. Ratsastus ei ole enää nuorten tyttöjen laji, vaan kokonaiset perheet ja yhä enemmän aikuiset – miehet ja naiset – ovat ottaneet mukaansa vievän lajin omakseen! Ratsastusharrastus palvelee laajaa asiakaskuntaa myös monin tavoin terapiassa, kuntoutuksessa sekä nuorten ja lasten syrjäytymisen hoidossa ja ehkäisyssä.

Ratsastusharrastuksella on laajat yhteiskunnalliset vaikutukset myös talouselämässä. Kasvava hevostalous on monin tavoin muodostumassa merkittäväksi piristysruiskeeksi maaseudun elävöittämisessä. Hevostietokeskuksen viime vuonna valmistuneen selvityksen mukaan hevosala työllistää noin 5 000 kokopäivätoimista ja 10 000 osa-aikaista työntekijää. Hevostalouden rahavirrat ovat yli 700 miljoonaa euroa vuodessa. Suomessa on noin 60 000 hevosta, joista ratsuhevosia ja poneja on noin 20 000. Ratsastuskoulujen ja harrastetallien käytössä on noin 7000 ratsua. (lähde: www.ratsastus.fi, SRL r.y)

Ratsastus on myös kilpailulajina tasa-arvoinen, sillä menestys saavutetaan taidolla ja tekniikalla, ei voimalla. Se on niitä harvoja lajeja, joissa miehet, naiset, amatöörit ja ammattilaiset sekä nuoret ja vanhat voivat kilpailla samoissa luokissa. Olympialajeja ovat koulu-, este- ja kenttäratsastus. Ratsastus on kansainvälinen ja hienostunut laji, jolla on valtava näkyvyys esimerkiksi Keski-Euroopassa.

MITÄ ON KOULURATSASTUS

Kouluratsastusta voisi verrata vaikkapa balettiin tai taitoluisteluun. Hevonen liikkuu notkeasti, joustavasti ja jäntevästi ratsastajan ohjatessa sitä pehmein, huomaamattomin avuin. Parhaimmillaan ratsukon eli hevosen ja ratsastajan välinen yhteistyö on niin saumatonta, että tuntuu kuin hevonen suorittaisi liikkeet vain ajatuksen voimalla.

Kilpailuissa tuomarit arvostelevat mm. hevosen liikkeitä, suorituksen täsmällisyyttä ja ratsastajan apujen käyttöä pistein 0-10. Tulos muodostuu suorituskokonaisuuksien yhteenlasketuista pisteistä. Kilpailurata on tasainen hiekka- tai nurmikenttä, kooltaan 20 x 40 metriä tai 20 x 60 metriä.

Kilpailuohjelmia on helpoista luokista grand prix -tasolle. Perinteisten ohjelmien lisäksi ratsastetaan vapaaohjelmia musiikin tahdissa (kür) eri vaikeustasoilla. Ratsastaja suunnittelee itse ohjelmansa ja valitsee siihen musiikin, myös musiikin sopivuus sekä hevosen liikkeisiin että koreografiaan arvostellaan. (lähde: www.ratsastus.fi, SRL r.y.)